

Bruxelles, den 17.6.2013
COM(2013) 430 final

2013/0202 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om øget samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger

(EØS-relevant tekst)

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Dette forslag til retsakt, en tilskyndelsesforanstaltning i henhold til artikel 149 i TEUF, har til formål at styrke samarbejdet mellem de offentlige arbejdsformidlinger (PES) i medlemsstaterne. De offentlige arbejdsformidlinger er ansvarlige for gennemførelse af aktive arbejdsmarkedspolitikker og arbejdsformidling til gavn for almenvellet. De er en del af relevante ministerier, offentlige organer eller (ikke-udbyttegivende) offentligretlige selskaber. De tjenester, der tilbydes af offentlige arbejdsformidlinger til arbejdstagere og arbejdsgivere omfatter oplysninger om arbejdsmarkedet, støtte til jobsøgning, rådgivning, erhvervsvejledning, arbejdsformidling og støtte til beskæftigelsesmæssig og geografisk mobilitet. De offentlige arbejdsformidlinger er også ofte ansvarlige for arbejdsløshedsunderstøttelsesordninger og andre indkomstoverførselssystemer. Effektiviteten af de offentlige arbejdsformidlinger er en afgørende faktor for vellykkede beskæftigelsespolitikker.

En styrkelse af samarbejdet mellem offentlige arbejdsformidlinger i EU anerkendes at være en afgørende faktor for at nå beskæftigelsesmålene i Europa 2020-strategien¹. Kommissionen har jævnligt slået til lyd for modernisering af de offentlige arbejdsformidlinger, partnerskaber mellem de offentlige arbejdsformidlinger og andre arbejdsformidlinger og omdannelse af de offentlige arbejdsformidlinger til "overgangsforvaltningsorganer", der leverer en ny kombination af "aktive" og "passive" beskæftigelsespolitikker². Rådet har for nylig opfordret til partnerskaber mellem offentlige og private arbejdsformidlinger, arbejdsgivere, arbejdsmarkedets parter og ungdomsrepræsentanter i forbindelse med ungdomsgarantiordninger³. De offentlige arbejdsformidlinger nævnes også eksplicit i de gældende EU-retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, "beskæftigelsesretningslinjerne"⁴.

Nedskæringer i de offentlige budgetter og behovet for øget omkostningseffektivitet i de offentlige arbejdsformidlinger har fået en række medlemsstater til at gennemføre reformer af de offentlige arbejdsformidlinger i form af sammenlægninger med udbydere af arbejdsløshedsunderstøttelse, outsourcing af tjenester til private udbydere, regionalisering og kommunalisering af arbejdsformidlingerne og øget udbud af tjenester gennem ikt og selvbetjeningsredskaber. Samtidig ændrer udgifterne til de offentlige jobformidlinger (undtagen udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse) sig konstant: En regelmæssig undersøgelse blandt offentlige arbejdsformidlinger⁵ afslørede, at udgifterne voksede mellem 2007 og 2010, mens de i 2011 i det store og hele faldt. De seneste budgetfremskrivninger viser, at størstedelen af de offentlige arbejdsformidlinger forventer højere udgifter i 2013 end i det foregående år.

¹ Meddelelse fra Kommissionen - Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst - (KOM(2010) 2020 endelig).

² Meddelelse fra Kommissionen - En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse (KOM(2010) 682 endelig). Meddelelse fra Kommissionen - Et opsving med høj beskæftigelse (COM(2012) 173 final).

³ EPSCO-konklusioner 28. februar 2013.

⁴ Rådets afgørelse af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (2010/707/EU).

⁵ PES Crisis response questionnaire 2010-2013, European Job Mobility Laboratory.

Som følge af nationale forskelle med hensyn til de offentlige arbejdsformidlingers forretningsmodeller, instrumenter, arbejdsmarkedsvilkår og retlige kontekst har offentlige arbejdsformidlinger forskellige effektivitetsniveauer, når de leverer arbejdsmarkedsprogrammer. Med dette forslag til retsakt oprettes et europæisk netværk af offentlige arbejdsformidlinger, hvorved der skabes en platform for sammenligning af deres resultater på europæisk plan, identifikation af god praksis og fremme af gensidig læring for at øge kapaciteten og effektiviteten, men medlemsstaterne er fortsat ansvarlige for at organisere, bemane og drive deres offentlige arbejdsformidlinger. Erfaringen viser, at medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig grad iværksætter gensidige lærings- og benchmarkingaktiviteter af sig selv.

Samarbejdet mellem offentlige arbejdsformidlinger på EU-plan går tilbage til 1997, hvor Kommissionen nedsatte en uformel rådgivende gruppe af offentlige arbejdsformidlinger for at fremme samarbejde, udveksling og gensidig læring mellem dens medlemsorganisationer⁶ og for at modtage sagkyndiges feedback om politikinitiativer på beskæftigelsesområdet. Trods fremskridt i årenes løb udviser den nuværende samarbejdsmodel betydelige begrænsninger.

Nationale offentlige arbejdsformidlingers deltagelse i disse aktiviteter er fortsat frivillig, hvilket hindrer mulighederne for tidlig identifikation af lavt præstationsniveau i offentlige arbejdsformidlinger og potentielle strukturelle arbejdsmarkedsproblemer som følge heraf. Der mangler også en rapporteringsmekanisme, hvilket betyder, at politikudformere på nationalt plan og EU-plan ikke systematisk underrettes om resultaterne af de eksisterende benchmarking- og gensidige læringspraksisser.

Bestræbelserne på at gøre de offentlige arbejdsformidlinger mere sammenlignelige ved at gruppere dem efter forretningsmodeller er ikke lykkedes hidtil. Forbindelserne mellem benchmarking- og gensidige læringsaktiviteter er svage og inkonsekvente, og dokumentationsgrundlaget for aktiviteterne i det eksisterende program for gensidig læring er ikke videnskabeligt robust. Deltagelsen i gensidig læring er begrænset til en lille gruppe af de offentlige arbejdsformidlinger, og derfor er virkningerne ikke tilstrækkeligt udbredte.

De offentlige arbejdsformidlinger skal tilpasse deres organisationsmodeller, forretningsstrategier og -processer til en verden i hurtig forandring, hvis de skal blive "læringsorganisationer" og bidrage til arbejdet i Beskæftigelsesudvalget. I sit nylige dokument "PES 2020-strategien"⁷ identificerede netværket af offentlige arbejdsformidlinger fem nøgleområder, hvor der skulle ske forandringer for at nå målene for Europa 2020-strategien: i) skabe forbindelse til efterspørgselssiden; ii) vedtage en styringsfunktion i form af samarbejde/partnerskaber; iii) udvikle færdighedsorienterede aktiviteter; iv) søge at opnå bæredygtige aktiveringsresultater; v) forbedre karrieremulighederne.

Dette lovgivningsmæssige forslag har til formål at udvide, styrke og konsolidere igangværende initiativer til fordel for alle de offentlige arbejdsformidlinger. Et forslag til øget samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger udgør en samordnet indsats for at modernisere og styrke dem til at handle i fællesskab på en tilfredsstillende måde i den aktuelle økonomiske krisesituation.

⁶ Gruppen omfatter de offentlige arbejdsformidlinger i EU-medlemsstaterne, Norge, Island og Liechtenstein (EØS).

⁷ Offentlige arbejdsformidlingers bidrag til Europa 2020-strategien, Rapport om resultaterne af PES 2020-strategien, 2012.

Et europæisk netværk af offentlige arbejdsformidlinger, der er etableret på et solidt retsgrundlag, ville være i stand til væsentligt at styrke koordinerede aktiviteter mellem de offentlige arbejdsformidlinger og give netværket legitimitet til at handle. En formaliseret struktur er en forudsætning for at øge netværkets potentiale til at bidrage til udviklingen af innovative, evidensbaserede politikgennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med Europa 2020-målene. Den vil også lette gennemførelsen af arbejdsmarkedsprojekter finansieret af Den Europæiske Socialfond (ESF). Det foreslåede initiativ ville kunne bidrage til øget omkostningseffektivitet.

Det netværk af offentlige arbejdsformidlinger, der oprettes ved denne afgørelse, vil gennemføre initiativer i form af tilskyndelsesforanstaltninger, som er udformet med henblik på at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne på beskæftigelsesområdet. De kommer oveni de offentlige arbejdsformidlingers samarbejde inden for Eures, jf. artikel 45 og 46 i traktaten.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

I overensstemmelse med den større vægt, der lægges på evidensbaseret politikudformning, bygger dette forslag på en række evalueringsundersøgelser og høringer af berørte parter.

Af særlig relevans er undersøgelser af: offentlige arbejdsformidlingers forretningsmodeller⁸, offentlige arbejdsformidlingers resultatmålingssystemer, geografisk arbejdskraftmobilitet⁹, de offentlige arbejdsformidlingers rolle i forbindelse med "flexicurity"¹⁰, de offentlige arbejdsformidlingers rolle i forbindelse med at foregribe arbejdsstyrkens kvalifikationsbehov og gøre folk bedre rustet til nye job¹¹. Resultaterne af de offentlige arbejdsformidlingers program for gensidig læring¹² og resultaterne af de offentlige arbejdsformidlingers krisestyrings spørgeskema 2009-2013¹³ er blevet inddraget sammen med resultaterne af de offentlige arbejdsformidlingers nuværende benchmarkingprojekt¹⁴, som medfinansieres af Kommissionen.

Fremtiden for de offentlige arbejdsformidlingers benchmarkinginitiativ blev drøftet flere gange i 2012 og 2013 med de offentlige arbejdsformidlingers nuværende rådgivende gruppe. Der fandt en høring sted af gruppen vedrørende vigtige elementer i dette forslag i marts og maj 2013; medlemmerne blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til potentielle mål, initiativer og politikmuligheder i dette forslag.

I januar 2013 forelagde gruppen et diskussionsoplæg: På vej mod et integreret europæisk bench-learning-initiativ for de offentlige arbejdsformidlinger ("Towards an integrated

⁸ Study on PES business models, European Job Mobility Laboratory 2012.

⁹ PES performance measurement systems and geographical labour mobility, Ecorys 2012.

¹⁰ The role of the Public Employment Services related to 'Flexicurity' in the European Labour Markets. Teknologisk Institut, 2009.

¹¹ Anticipating skill needs of the labour force and equipping people for new jobs - Which role for Public Employment Services in early identification of skill needs and labour up-skilling? Teknologisk Institut, 2010.

¹² "PES to PES Dialogue" er Europa-Kommissionens støtteprogram for gensidig læring for offentlige arbejdsformidlinger, yderligere oplysninger på: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=964&langId=en>

¹³ PES Crisis response questionnaire 2010-2013, European Job Mobility Laboratory.

¹⁴ De offentlige arbejdsformidlingers benchmarkingprojekt er et frivilligt projekt, som medfinansieres af Progress. Yderligere oplysninger på <http://www.pes-benchmarking.eu/english/about.asp?IdPageLv=1>

European Public Employment Services bench-learning initiative"). Oplægget blev drøftet på det uformelle møde mellem beskæftigelses- og socialministrene (det "uformelle EPSCO-møde") og i Beskæftigelsesudvalget. Det uformelle EPSCO-møde anerkendte, at øget og mere fokuseret samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger ville føre til forbedret udveksling af bedste praksis, og efterspurgte et detaljeret forslag til et bench-learning-initiativ¹⁵.

Ovennævnte høringer og undersøgelser bekræfter, at der er bred enighed blandt de berørte parter om behovet for øget samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger. Alle de offentlige arbejdsformidlinger bør blive aktive aktører i netværket. Der var ligeledes bred støtte til at udvide anvendelsesområdet for benchmarkingmekanismen og til at etablere en bedre forbindelse imellem benchmarking- og gensidige læringsaktiviteter.

De offentlige arbejdsformidlinger er også blevet inddraget på en rettidig og gennemsigtig måde op til meddelelsen om denne afgørelse i Kommissionens arbejdsprogram 2013-14 og de mere tilbunds gående forberedelser af den tekst, der forelægges her. Deres synspunkter er blevet indhentet både skriftligt og gennem åbne høringsmøder og er blevet inddraget i forbindelse med vigtige aspekter af direkte interesse for dem, nemlig: netværkets initiativer/aktiviteter, netværkets styringsstruktur, Kommissionens rolle, samarbejde med andre udbydere af arbejdsformidling og samarbejde med Rådet, navnlig Beskæftigelsesudvalget (EMCO).

Da forslaget til retsakt hovedsagelig får indirekte virkninger, og de vigtigste tekniske elementer i benchmarkinginitiativet og det gensidige læringsinitiativ vil blive fastlagt i en delegeret retsakt, blev en konsekvensanalyse ikke anset for at være rimelig. Der forventes ej heller at blive virkninger for budgettet.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Retten til at træffe foranstaltninger har hjemmel i artikel 149 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det hedder, at "Europa-Parlamentet og Rådet kan [...] vedtage tilskyndelsesforanstaltninger, der skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og støtte deres indsats på beskæftigelsesområdet gennem initiativer, der tager sigte på at udvikle en udveksling af oplysninger og gode erfaringer, og som skal sikre komparativ analysevirksomhed og rådgivning samt fremme fornyende metoder og evaluere erfaringer, navnlig ved hjælp af pilotprojekter."

Foranstaltninger på EU-plan er også berettigede, fordi forslaget til retsakt om øget samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger vil bidrage til at nå traktatens mål, bl.a. fremme af fuld beskæftigelse (artikel 3 i TEU).

Hele forslaget om øget samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger er en tilskyndelsesforanstaltning, jf. artikel 149. I lyset af arten af den foreslåede tilskyndelsesforanstaltning er valget af retsakt – Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse – det mest hensigtsmæssige.

Øget samarbejde ved at tilskynde de offentlige arbejdsformidlinger til at arbejde sammen om specifikke initiativer er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, for så vidt som dette har til formål at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at modernisere deres offentlige

¹⁵ EPSCO-ministrenes uformelle møde, Dublin, 7.-8. februar 2013.

arbejdsformidlinger i forbindelse med den aktuelle økonomiske krise og med henblik på at nå beskæftigelsesmålet i Europa 2020-strategien.

For så vidt angår koordinering af offentlige arbejdsformidlinger er der samlet set en merværdi i interventioner fra Unionens side i forhold til en indsats fra medlemsstaterne alene. De offentlige arbejdsformidlinger har mandat til at forfølge nationale interesser og prioriteter; de fungerer normalt ikke i en EU-sammenhæng. Benchmarking- og gensidige læringsaktiviteter på EU-plan øger værdien af lignende aktiviteter, som nogle få nationale offentlige arbejdsformidlinger gennemfører frivilligt i mindre skala for at være med til at forme det EU-dækkende samarbejde.

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da det foreslås i form af en tilskyndelsesforanstaltning for offentlige arbejdsformidlinger, og dets varighed er begrænset til tidshorizonten for Europa 2020-strategien som vedtaget af Rådet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Kommissionens forslag til en flerårig finansiel ramme omfatter et forslag om at afsætte 958,19 mio. EUR til et EU-program for social udvikling og innovation for perioden 2014-2020. Finansieringen af det øgede samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger kommer fra programmet for social udvikling og innovation/Progress/beskæftigelsesafsnittet. Et vejledende beløb på 4 mio. EUR er afsat til den ovenfor beskrevne tilskyndelsesforanstaltning. Ca. 3 mio. EUR er afsat til benchmarking- og gensidige læringsaktiviteter; der vil muligvis blive offentliggjort en række udbud. Der vil sandsynligvis blive brugt op til 1 mio. EUR på netværksmøder og videnskabelige undersøgelser af spørgsmål vedrørende offentlige arbejdsformidlinger.

Det lovgivningsmæssige forslag er budgetneutralt og kræver ikke yderligere personaleressourcer. Kommissionens personale — 2 ½ fuldtidsækvivalenter — der i øjeblikket arbejder i GD EMPL med emner vedrørende offentlige arbejdsformidlinger, bliver de offentlige arbejdsformidlingers netværkssekretariat.

5. DELEGEREDE RETSAKTER

Det lovgivningsmæssige forslag indeholder en bestemmelse om at tillægge Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter. Dette vil navnlig vedrøre en delegeret retsakt for at indføre den generelle ramme for gennemførelsen af benchmarking- og gensidige læringsinitiativer.

Det valg at bruge delegerede retsakter er berettiget, eftersom dette vil supplere basisretsakten med mere detaljerede ikke-væsentlige elementer, i dette tilfælde den generelle ramme for gennemførelsen af benchmarkinginitiativerne og de gensidige læringsinitiativer.

Den generelle ramme kommer til at omfatte de tekniske elementer af benchmarkingsystemerne som f.eks. metodologien, de grundlæggende kvantitative og kvalitative indikatorer til at vurdere resultaterne og virkningerne af samt omkostningerne ved de forskellige offentlige arbejdsformidlingers forretningsmodeller, processer, resultater og værktøjer såvel som andre kriterier til identifikation af bedste praksis. Den definerer de månedlige og/eller årlige dataleveringskrav for de offentlige arbejdsformidlinger, læringsinstrumenterne i det integrerede program for gensidig læring som f.eks. workshops,

peer reviews, teknisk bistand, studiebesøg og betingelserne for deltagelse i benchmarking- og gensidige læringsaktiviteter.

Det påtænkes at eksternalisere dataindsamling og -analyse af benchmarkingprojektet. De offentlige arbejdsformidlinger bliver inddraget i denne proces for at sikre ejerskab af benchmarkingresultaterne.

Under forudsætning af de offentlige arbejdsformidlingers samtykke forventes det, at størstedelen af de nuværende frivillige benchmarkingprojekter i de offentlige arbejdsformidlinger kan anvendes. Der foreligger tidsserier for en række indikatorer, der måler jobsøgendes overgange til beskæftigelse som f.eks. overgang fra arbejdsløshed til beskæftigelse, overgang til beskæftigelse efter korttidsarbejdsløshed, overgang fra uddannelse til beskæftigelse. Adgang til ledige stillinger og match med egnede kandidater samt tilfredshed hos jobsøgende og arbejdsgivere med de leverede tjenester måles ligeledes med en række indikatorer.

Yderligere indikatorer og kontekstvariabler skal fastlægges for at vurdere den indbyrdes afhængighed mellem forretningsmodeller og processer i forhold til resultater.

Den generelle ramme vil definere de fleste elementer i benchmarkingaktiviteterne og de gensidige læringsaktiviteter. Tekniske detaljer, der kan ændre sig over tid, vil indgå i det årlige arbejdsprogram for de offentlige arbejdsformidlingers netværk.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om øget samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 149,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁶,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁷,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 17. juni 2010 godkendte Det Europæiske Råd¹⁸ Kommissionens forslag til en Europa 2020-strategi for beskæftigelse og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst¹⁹. Det Europæiske Råd tilskyndede til fuld mobilisering af de relevante EU-instrumenter og -politikker med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de fælles målsætninger og opfordrede medlemsstaterne til at intensivere den fælles indsats. De offentlige arbejdsformidlinger (PES) indtager en central rolle, når det drejer sig om at nå Europa-2020 målet om en beskæftigelsesfrekvens på 75 % for kvinder og mænd på mellem 20 og 64 senest i 2020.
- (2) Artikel 45 i traktaten sikrer arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, mens der i artikel 46 fastlægges foranstaltninger til at opnå dette, især ved at sikre et snævert samarbejde mellem de nationale arbejdsformidlinger. Det netværk af offentlige arbejdsformidlinger, der oprettes i henhold til denne afgørelse, omfatter imidlertid ud over generelle aspekter af geografisk mobilitet en lang række målsætninger og initiativer i form af tilskyndelsesforanstaltninger med henblik på at

¹⁶ EUT C , , s. .

¹⁷ EUT C , , s. .

¹⁸ Nr: EUCO 13/10 af 17/6/2010.

¹⁹ Meddelelse fra Kommissionen - Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ((KOM)2010 2020 af 3. marts 2010).

forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne på beskæftigelsesområdet. Artikel 149 i traktaten er derfor det relevante retsgrundlag for denne afgørelse.

- (3) I henhold til artikel 148, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedtog Rådet retningslinjer for beskæftigelsespolitikkerne den 21. oktober 2010. Disse integrerede retningslinjer giver medlemsstaterne vejledende principper for fastlæggelse af deres nationale reformprogrammer og for gennemførelse af reformer. Beskæftigelsesretningslinjerne udgør grundlaget for landespecifikke henstillinger, som Rådet retter til medlemsstaterne i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF. I de senere år har disse omfattet specifikke henstillinger vedrørende de offentlige arbejdsformidlingers funktion og kapacitet og effektiviteten af de aktive arbejdsmarkedspolitikker i medlemsstaterne.
- (4) Disse henstillinger kunne trænge til yderligere underbygning i form af et styrket evidensgrundlag, feedback om succesfuld politikgennemførelse og samarbejde mellem arbejdsformidlingerne i medlemsstaterne. I den forbindelse bør det netværk af offentlige arbejdsformidlinger, der oprettes i henhold til denne afgørelse, gennemføre konkrete initiativer som f.eks. evidensbaserede benchmarkingsystemer, dertil svarende gensidige læringsaktiviteter, gensidig bistand netværksmedlemmer imellem og gennemførelse af strategiske aktioner til modernisering af offentlige arbejdsformidlinger. Netværkets specifikke viden og dets enkelte medlemmer bør også medvirke til efter anmodning fra Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik – EPSCO) og Beskæftigelsesudvalget (EMCO) at fremlægge dokumentation for udviklingen i beskæftigelsespolitikkerne.
- (5) EPSCO-ministrene anerkendte på det uformelle møde, at øget og mere fokuseret samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger ville føre til forbedret udveksling af bedste praksis, og efterspurgte et detaljeret forslag til et bench-learning-initiativ²⁰.
- (6) Det netværk af offentlige arbejdsformidlinger, der oprettes ved denne afgørelse, bør indgå i et nært samarbejde med EMCO, jf. artikel 150 i TEUF, og bidrage til dets arbejde som leverandør af dokumentation og rapporter om politikgennemførelse. Bidrag fra netværket af offentlige arbejdsformidlinger til Rådet kanaliseres gennem EMCO. Navnlig netværket af offentlige arbejdsformidlingers samlede viden om leveringsaspekter af beskæftigelsespolitikker og den sammenlignende analyse af offentlige arbejdsformidlinger kan bruges af politiske beslutningstagere både på nationalt plan og EU-plan i vurderingen og udformningen af beskæftigelsespolitikker.
- (7) Netværket af offentlige arbejdsformidlinger bør bidrage til gennemførelsen af politikinitiativer på beskæftigelsesområdet som f.eks. Rådets henstilling om oprettelsen af en ungdomsgaranti²¹. Netværket kan også støtte initiativer rettet mod at lette overgangen fra uddannelse til arbejde, herunder gennem øget gennemsigtighed i forbindelse med færdigheder og kvalifikationer.
- (8) Netværket af offentlige arbejdsformidlinger bør også styrke samarbejdet mellem sine medlemmer, udvikle fælles initiativer til udveksling af oplysninger og bedste praksis på alle de områder, der er dækket af de offentlige arbejdsformidlinger, sammenlignende analyser og rådgivning samt fremme af innovative tilgange til levering af arbejdsformidling. Ved at oprette dette netværk bliver en omfattende

²⁰ EPSCO-ministrenes uformelle møde, Dublin, 7.-8. februar 2013.

²¹ Rådets henstilling om oprettelsen af en ungdomsgaranti (7123/13).

evidensbaseret og resultatorienteret sammenligning af alle offentlige arbejdsformidlinger, som fører til identifikation af bedste praksis, mulig. Med disse resultater skulle medlemmerne af netværket blive i stand til at forme arten og leveringen af arbejdsformidling inden for deres specifikke ansvarsområder. De initiativer, der iværksættes af netværket skulle øge de offentlige arbejdsformidlingers effektivitet og skabe mulighed for større effektivitet i de offentlige udgifter.

- (9) For at indføre en generel ramme for gennemførelsen af benchmarking- og gensidige læringsinitiativer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår at definere de tekniske elementer i benchmarkingsystemerne og de gensidige læringsaktiviteter. Dette bør omfatte metodologien, de grundlæggende kvantitative og kvalitative indikatorer til at vurdere offentlige arbejdsformidlingers resultater, læringsinstrumenterne i det integrerede program for gensidig læring og betingelserne for at deltage i disse initiativer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, især af eksperter fra de offentlige arbejdsformidlinger. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (10) På grund af de forskelligartede modeller, opgaver og former for levering af tjenester i de offentlige arbejdsformidlinger er det op til den enkelte medlemsstat at udpege et medlem til bestyrelsen for netværket af offentlige arbejdsformidlinger fra topledelsen i sine offentlige arbejdsformidlinger. Hvis det er relevant, bør bestyrelsesmedlemmet repræsentere de øvrige offentlige arbejdsformidlinger i medlemsstaten. De udpegede medlemmer bør have beføjelser til at træffe afgørelser på vegne af de organisationer, som sender dem. For at sikre inddragelse af alle offentlige arbejdsformidlinger i netværksarbejdet bør aktiviteterne være åbne for deltagelse på alle niveauer.
- (11) Netværket af offentlige arbejdsformidlinger bør bygge på erfaringerne fra og afløse en nuværende uformel rådgivende gruppe af offentlige arbejdsformidlinger på EU-/EØS-plan, som Kommissionen har støttet siden 1997. Denne gruppes synspunkter er blevet taget i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af denne afgørelse.
- (12) De vigtigste indsatsområder, der er blevet indkredset af denne uformelle ekspertgruppe i dens papir "PES 2020-strategien"²², bør fungere som retningslinje for at føre det påtænkte koncept for modernisering og styrkelse af de offentlige arbejdsformidlinger ud i livet.
- (13) Man bør i netværket af offentlige arbejdsformidlinger iværksætte gensidig bistand til fordel for medlemmerne og hjælpe hinanden i forbindelse med modernisering af organisationsstrukturer og tjenesteydelser ved at optrappe samarbejdet, navnlig for så vidt angår videnoverførsel, studiebesøg og udveksling af personale.
- (14) Netværket af offentlige arbejdsformidlinger og dets initiativer bør finansieres gennem Progress/beskæftigelsesafsnittet af programmet for social udvikling og innovation inden for de bevillinger, som budgetmyndigheden har fastsat.

²² Offentlige arbejdsformidlingers bidrag til Europa 2020-strategien, Rapport om resultaterne af PES-2020-strategien, 2012.

- (15) For så vidt angår projekter udviklet af netværket eller indkredset i de gensidige læringsaktiviteter og derefter gennemført i de enkelte offentlige arbejdsformidlinger, har medlemsstaterne adgang til finansiering fra Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Horisont 2020.
- (16) Kommissionen vil tage de nødvendige administrative skridt til at oprette netværket —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1 ***Oprettelse***

Der oprettes et EU-dækkende netværk af offentlige arbejdsformidlinger (PES) – i det følgende benævnt "netværket" – for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020. Netværket iværksætter initiativer som defineret i artikel 3.

Netværket omfatter:

- a) de offentlige arbejdsformidlinger som udpeget af medlemsstaterne og
- b) Kommissionen.

Medlemsstater med regionale autonome offentlige arbejdsformidlinger sikrer passende repræsentation i netværkets specifikke initiativer.

Artikel 2 ***Mål***

Gennem dette netværk bidrager tilskyndelsesforanstaltningen heri til:

- a) gennemførelsen af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og dens overordnede mål, navnlig dem vedrørende beskæftigelse
- b) mere velfungerende arbejdsmarkeder i Unionen
- c) bedre integration af arbejdsmarkedene
- d) øget geografisk og beskæftigelsesmæssig mobilitet
- e) bekæmpelse af social udstødelse og integration af personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet.

Artikel 3 ***Netværkets initiativer***

1. Netværket skal navnlig:

- a) udvikle og gennemføre EU-dækkende evidensbaserede benchmarkingsystemer i offentlige arbejdsformidlinger ved hjælp af kvantitative og kvalitative indikatorer til at vurdere de offentlige arbejdsformidlingers resultater og til at samle dokumentation med henblik på at etablere et passende gensidigt læringsmiddel. Det skal også deltage aktivt i gennemførelsen af disse aktiviteter ved at udveksle data, viden og praksisser
- b) yde gensidig bistand enten i form af peer-to-peer- eller gruppeaktiviteter, gennem samarbejde, udveksling af oplysninger, erfaringer og personale

- medlemmer imellem, herunder støtte til gennemførelse af landespecifikke henstillinger fra Rådet vedrørende offentlige arbejdsformidlinger
- c) vedtage og gennemføre et koncept til modernisering og styrkelse af de offentlige arbejdsformidlinger på vigtige indsatsområder
 - d) udarbejde rapporter på beskæftigelsesområdet efter anmodning fra enten Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ
 - e) bidrage til gennemførelsen af politikinitiativer på beskæftigelsesområdet
 - f) vedtage og gennemføre et årligt program, der præciserer dets arbejdsmetoder, resultater og yderligere detaljer i forbindelse med gennemførelsen af benchmarkingsystemerne.
2. Netværket skal etablere en rapporteringsmekanisme i forbindelse med de initiativer, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b). I henhold til denne bestemmelse skal netværksmedlemmer rapportere årligt til netværket.

Artikel 4 *Samarbejde*

Netværket skal samarbejde med berørte parter på arbejdsmarkedet, herunder andre leverandører af arbejdsformidling, ved at inddrage dem i relevante aktiviteter og møder i netværket og ved at udveksle oplysninger og data.

Artikel 5 *Netværkets funktion*

1. Netværket ledes af en bestyrelse, til hvilken den enkelte medlemsstat udpeger et medlem og en suppleant fra topledelsen i sine offentlige arbejdsformidlinger. Kommissionen udpeger et medlem og en suppleant til bestyrelsen. Suppleanter skal træde i stedet for medlemmer, når der er behov herfor.
2. Der udpeges en formand og en næstformand blandt de offentlige arbejdsformidlingers medlemmer af bestyrelsen; formanden repræsenterer netværket. Næstformændene skal træde i stedet for formanden, når der er behov herfor.
3. Bestyrelsen vedtager selv enstemmigt sin forretningsorden, der bl.a. skal indeholde bestyrelsens beslutningsprocedurer og bestemmelser om udpegelse af og mandatperiode for netværkets formand og næstformænd. Bestyrelsen vedtager ved flertalsafgørelse det årlige arbejdsprogram, herunder nedsættelse af arbejdsgrupper og netværkmødernes sprogordning, og den årlige netværksrapport, der bør offentliggøres.
4. Bestyrelsen bistås af et sekretariat, som Kommissionen stiller til rådighed, og som ligger i Kommissionen. Sekretariatet forbereder i samarbejde med formanden og næstformændene bestyrelsesmøderne, det årlige arbejdsprogram og årsrapporten.

Artikel 6
Finansiel støtte til denne tilskyndelsesforanstaltning

De samlede midler til gennemførelsen af denne afgørelse fastlægges som led i programmet for social udvikling og innovation, hvis årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.

Artikel 7
Vedtagelse af en generel ramme

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8 vedrørende en generel ramme for levering af benchmarking- og gensidige læringsinitiativer som defineret i artikel 3, stk. 1, der omfatter metodologien, de grundlæggende kvantitative og kvalitative indikatorer til at vurdere de offentlige arbejdsformidlingers resultater, læringsinstrumenterne i det integrerede program for gensidig læring og betingelserne for at deltage i disse initiativer.

Artikel 8
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra datoen for denne afgørelses ikrafttrædelse.
3. Den i artikel 7 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 9
Revision

Fire år efter denne afgørelses ikrafttrædelse forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af den for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Rapporten skal navnlig vurdere, i hvilket omfang netværket har bidraget til at nå målene i artikel 2, og om det har løst sine opgaver.

Artikel 10
Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand